

Mao'nun Darwinist zulmü -2-

Evrim teorisi, Mao'nun Çin'in başına getirdiği felaketlerin tümüyle yakından ilgilidir. Bunlardan en önemlisi 1958-61 yıllarında yaşanan ve 40 milyon kişinin ölümüyle sonuçlanan büyük kıtlık olmuştur. Söz konusu kıtlık, Lysenko modeli "evrimci bilim"ün uygulanması sonucunda olmuştur. Bunun yanında, bir de Mao'nun ve Çin'e hakim olan komünist kadronun şaşırtıcı zalimliği ve acımasızlığı vardır. İnsanları kasten aç bırakma, yamyamlık gibi akıl almaz bir vahşete zorlama gibi politikalar, nasıl bir kafa yapısına dayanmaktadır?

Bu, kuşkusuz Mao'nun ve onunla birlikte hareket eden tüm komünist kadroların insana bakış açısıyla yakından ilgilidir. Çin'deki komünist terörünün ardında, aynı Sovyetlerde olduğu gibi, insanların hayvan olarak görülmesi yatmaktadır. Mao ve Maocu komünistler, bir hayvan sürüsü olarak gördükleri halkın çektiği acılardan hiçbir şekilde etkilenmemiş, bunu doğanın makul ve normal bir işleyişi olarak görmüşlerdir. Komünizmin Kara Kitabı'nda Mao'nun bu bakış açısı şöyle ifade edilir:

Mao, Çin'deki hükümlerinin geleneğine uygun olarak, ama kendi çevresinde özenle dokunan efsanenin aksine, köylü denen bu kaba ve ilkel yaratıkların basit hayatta kalma uğraşları konusunda pek az endişe gösteriyordu.¹

Mao'nun, komünizme muhalif olarak gördüğü kimseleri Darwinist önyargıyla "hayvan" olarak kabul edişi, Harvard Üniversitesi'nden tarihçi James Reeve Pusey'in China and Charles Darwin (Çin ve Charles Darwin) adlı kitabında da vurgulanır. Pusey "Mao'nun fikirlerinin, Darwinist ironi ve çelişkilerin güçlü bir karması olduğunu" ² belirtmekte ve şöyle yazmaktadır:

Mao Tse-tung, 1964 yılında "bütün aşağılık hayvanlar yok edilecektir" diye tehdit savurmuştu. Bununla, düşmanlarını insanlıktan çıkarıyordu, bu kısmen Çin geleneğindeki abartıya, kısmen de sosyal Darwinist "realizm"e dayanıyordu. Aynen anarşistler gibi, devrime tepki duyanları evrimsel başarısızlıklar olarak görüyor ve soylarının tükenmesini hak ettiklerini düşünüyordu. Halkın düşmanları insan değildi ve insan olarak muamele görmeyi hak etmiyorlardı.³

İnsanı bir hayvan türü olarak gören anlayış, insanlar üzerinde "deney" yapmayı da son derece makul karşılıyordu. Büyük Atılım sırasında, yeni "beslenme" yöntemleri düşünülmüş ve bunlar aklıktan kıvranan insanlar üzerinde acımasızca denenmişti:

Hayatta kalanlar ise atların dışkılarında sindirilmeden kalan mısır tanelerini ve inek tezeklerinden kurt topluyordu. Bu kişiler aynı zamanda, ekmek yapımında una yüzde 30 kağıt hamuru ya da haşlanmış pirince bataklık planktonu karıştırılması gibi açlık giderici denemelerde kobay olarak kullanılıyordu. Birinci karışım, tüm kampı sonu ölümle biten dayanılmaz sancılı kabızlıklara

sürüklüyordu; ikincisi de aynı biçimde hastalığa sebep oluyor, en zayıf olanlar ölüyordu. Sonunda tüm ülkeye yayılacak olan öğütülmüş mısır saplarında karar kılındı.⁴

*Mao'nun Büyük Atılım projesi, aslında bir tür doğal seleksiyon denemesiydi. Mao, Çin toplumunu olabilecek en ağır şartlara zorluyor, bu yolla zayıfları ve komünizme karşı olanları eliyordu. Bir yandan da açlık yoluyla köylülerin beyinlerini yıkamaya, onları kendisine ve komünist düzene bağımlı hale getirmeye çalışıyordu. Bu hareketin fikri temeli ise Darwinizm'di. Nitekim Mao, "Büyük Atılım" sırasında aynı zamanda bir "eğitim atılımı" başlatmıştı ve bu eğitim kampanyasında başrolü diyalektik materyalizmle birlikte Darwinizm oynuyordu. Mao, o dönemdeki bir söylevinde, "Çin sosyalizminin temeli, Darwin'e ve evrim teorisine dayanmaktadır" diyerek, uyguladığı vahşetin dayanağını açıkça ifade ediyordu.*⁵

Mao, Büyük Atılım'ın hemen ardından, 30 Ocak 1962'de Komünist Parti üyelerine yaptığı bir konuşmada ise, Çin Komünist Partisi ile Darwin arasında şöyle paralellik kuruyordu:

*... Darwin gibi doğa bilimcilerinin doktrinleri uzun süre insanların çoğunluğu tarafından kabul edilmemişti, yanlış olarak değerlendirilmişti. Onlar dönemlerinde azınlıktılar. Bizim Partimiz de 1921'de kurulduğu zaman yalnızca birkaç düzine üyeye sahipti; biz de azınlıktık. Fakat bu kadar az insan gerçekliği ve Çin'in kaderini temsil etmekteydi.*⁶

Kısacası Mao, kendi partisinin çabalarını Darwin'in çabaları ile eş tutuyor, ona verdiği değeri ve duyduğu hayranlığı bu sözlerle ifade ediyordu. Kendi komünist partisinin fikirleri gibi Darwin'in fikirlerinin de ilk başta çok az insan tarafından kabul gördüğünü, ama bu durumun fikirlerinin doğruluğunu değiştirmedini iddia ediyordu.

Ama tıpkı Darwin'in fikirleri gibi, Mao'nun fikirleri de birer hurafeydi.

Nitekim Büyük Atılım sonucunda 30 ila 45 milyon Çinli kıtlık nedeniyle yaşamını yitirdi. Pek çok köylü kolektivizasyona direndiği için işkence gördü ve öldürüldü. Komünizm hakkında en ufak bir olumsuz tavır görülen on binlerce insan "sınıf düşmanı" ilan edilip tutuklandı, işkenceye uğradı, Çin'in korkunç cezaevlerinde hayvan muamelesi gördü ve sonunda idam edildi.

Söz konusu cezaevleri, Çin komünizminin vahşetinin sergilendiği özel mekanlardı.

Çin Komünizminin Vahşetinin Sergilendiği Cezaevleri

Mao döneminde Çin tam anlamıyla bir korku toplumu haline gelmiştir. Bunun nedenlerinden biri, sayıları milyonlarla ifade edilen insanın çoğunun herhangi bir somut suçu olmadığı halde, komünizme muhalif sayılarak tutuklanması, hapsedilmesi ve bir süre sonra büyük kentlerin meydanlarında düzenlenen idam törenleri ile öldürülmesidir. Mao'nun direktifleriyle 6 ila 10 milyon arasında kişinin doğrudan öldürüldüğü hesaplanmaktadır. Yaklaşık 20 milyon "karşı devrimci" de, ömürlerinin önemli bir bölümünü cezaevlerinde geçirdi. Ama bu cezaevlerinde yaşamak, ölmekten beterd. Komünizmin Kara Kitabı'nda bu cezaevlerinden şöyle söz ediliyor:

100 metrekairelik bir hücre 300 tutuklu ve Şanghay'daki Merkez Tutukevi'nde 18 bin kişi; açlık tayırları, iflah kesen işler; sürekli fiziksel şiddetle beraber (örneğin, tüm yürüyüşlerde başın eğik durması zorunlu olduğundan, başını kaldırırsa dipçik darbesi) insanlık dışı bir disiplin. Ölüm oranı, 1952'ye kadar kuşkusuz yüzde 5'in çok üzerindeydi, altı ay içinde Guangxi'deki bir kampta yüzde 50'lerin üzerinde ya da Shanxi'deki bazı maden ocaklarında günde 300 ölüye kadar çıkıyordu. En değişik ve en sadist işkenceler sıradan uygulamalardı; bunların arasında en yaygın olanı bileklerden ya da işaret parmaklarından askıya alınmaktır; bir Çinli rahip 102 saat sürekli sorgulamadan sonra ölmüştü. En kötü gaddarlıklar denetimsiz bir biçimde ortalığı kasıp kavurabiliyordu: bir kamp komutanı, birçok tecavüz olayının yanı sıra, bir yıl içinde 1320 tutuklu ya katlettiği ya da canlı canlı toprağa gömdürmüştü. O sıralarda oldukça sık görülen başkaldırıları da (birçoğu eski asker olan mahkumların moralman çökmesi için yeterli zaman geçmemiştir henüz) gerçek katliamlara yol açar: Yanchang petrol bölgesinde 20 000 mahkumdan birkaç bini idam edilir; 1949'da bir orman işletmesindeki 5 000 asinin 1000 kadarı canlı canlı toprağa gömülür...⁷

Özel kelepçeler takmak ve bunları mahkumların bileklerinde iyice sıkılamak, Mao'nun cezaevlerinde yaygınlıkla uygulanan bir işkence biçimidir. Mahkumların ayak bileklerine aynı zamanda zincirler de geçiriliyordu. Hatta bazen kelepçeler, mahkumun ne yemesine ne içmesine ne de tuvalete gitmesine imkan verecek şekilde, penceredeki parmaklıklardan birine tutturuluyordu. Amaç, bireyi küçük düşürerek maneviyatını kemirmektir. Halk hükümeti, her türlü işkenceyi yasakladığını iddia ettiğinden, buna resmen 'cezalandırma', ya da 'ikna' adı veriliyordu.⁸

Tüm bu vahşetin öncelikli amacı, rejim muhalifleri başta olmak üzere tüm topluma korku salmaktır. Bir diğer hedef, işkence ve korku yoluyla insanların kişiliğini çökertmek, onları insanlıktan çıkarmak ve "hayvanlaştırmak"tı. Mao, bu şekilde bütün Çin nüfusunu bir hayvan sürüsü haline getirmek ve bu yolla yönetmek amacındaydı. Mao'nun Çin üzerindeki bu totaliter ve zalim projesinin hayata geçirildiği önemli bir dönüm noktası, "Kültür Devrimi" oldu.

Kültür Devrimi: Çin'in Toplu Cinneti

Mao, Büyük Atılım fiyaskosundan sonra kendisinin "günlük siyasetin üstünde" olduğunu belirterek elini devlet işlerinden çekmiş, sözde "daha büyük ve önemli sorunlar" üzerine düşünmeye başlamıştı. Mao'nun bu sessiz dönemi, 1966 yılında sona erdi. Kendisine "Büyük Serdümen" lakabı takılmış olan Mao, Çin devriminin henüz başarıya ulaşmadığını, çünkü komünizmin insanların zihnine tam olarak yerleşmediğini, devletin en üst kademelerinde bile komünizmi anlamamış kadrolar bulunduğunu ve tüm bunları söküp atacak bir "kültür devrimi" gerektiğini ilan etti.

Kültür Devrimi, bütün Çin devletini ve toplumunu yerle bir edecek bir sarsıntıydı. Mao'nun telkinleri, komünist parti saflarındaki

cahil gençler üzerinde büyük etki oluşturdu ve "Kızıl Muhafızlar" adı verilen bu gençler, ülkenin dört bir yanında terör estirmeye başladılar. "Doğu Kızıdır" marşını söyleyerek topluca sokaklarda geziyor, "komünizme aykırı" buldukları herkesi tutuklayabiliyor veya herşeye saldırabiliyorlardı. Bu şekilde binlerce üst düzey bürokrat, üniversite hocası, bilim adamı ve aydın tutuklandı, korkunç işkencelerden geçirildikten sonra aşağılanarak idam edildi.

Mao'nun en yakın dostlarından biri ve eski devlet başkanı olan Liu Shaoqi bile -Mao'nun emriyle- tutuklandı, halka açık bir meydanda dövüldü, uzun süre işkence gördükten sonra hiçbir tıbbi yardım yapılmadan bir hücreye atıldı ve burada kıvranarak öldü. Mao, sonrasında Çin'in yönetimini ele alacak olan, Mao'nun en eski "yoldaş"larından Deng Xiaoping'in oğlu ve Pekin Üniversitesi fizik öğretmeni Pufong, Kızıl Muhafızlar tarafından sorgulandı, sorgu sırasında sapıkça tecavüze uğradı, kalın tahta sopalarla dövüldü ve sonra da sorgu odasının penceresinden aşağı atıldı. Hayatının geri kalan kısmını, kırılmış parmaklar ve kaybolmuş duyma yeteneği ile bir tekerlekli sandalyede geçirecekti.⁹

Komünizmin Kara Kitabı'nda, Kültür Devrimi sırasında tutuklanan üniversite profesörlerine yapılan insanlık dışı işkenceler bir gözlemcinin sözleriyle şöyle anlatılıyor:

İçeriye daldım. Spor alanında ve daha uzakta üç katlı yepyeni okul binasının önünde, gerçekten bir 'kara haydut çetesi' oluşturacak biçimde başları ve yüzleri siyah mürekkebe bulanmış, tamamı 40 ile 50 kadar, sıra halinde duran profesörleri gördüm. Bunlar, boyunlarına asılı, 'gerici akademik otorite bilmem kim', 'sınıf düşmanı bilmem kim', 'kapitalist yolu tutan bilmem kim', 'çürümüş çetenin başı bilmem kim' gibi -tümü gazetelerden alınmış niteliklerde- yazılı levhalar taşıyordu. Her levha, profesörlere infazı bekleyen idam mahkumlarının görüntüsünü veren birer kırmızı haçla işaretlenmişti. Tümüne, üzerinde benzer niteleme sıfatları yazılı eşek takkeleri giydirilmişti; sırtlarında da pis süpürgeler, toz bezleri ve ayakkabılar taşıyorlardı.

Profesörlerin boyunlarına da içi taşla dolu kovalar asılmıştı. Müdürü fark ettim: kova o kadar ağırdı ki, madeni tel deriye iyice gömülmüştü; adam sallanıyordu. Hepsi yalınayak, gonglara ya da tencerelere vurarak alanı dolaşırken bağırıyordu: 'Ben haydut bilmem kimim'.

En sonunda tümü dizlerinin üzerine çöktü; tütsüler yaktı ve Mao Tse-Tung'a 'suçlarını affettirmek' için yalvardı. Bu sahne karşısında aptallaştım, benzimin solduğunu hissettim. Birkaç kız bayılacak gibi oldu. Dayak ve işkenceler bunu izledi. Daha önce hiç böyle işkence görmemiştim: onlara artık su maddeleri ve böcekleri yediriliyor ve elektrik akımı veriliyordu. Cam kırıkları üzerine diz çökmeleri için zorlanıyorlar, kollarından bacaklarından askıya alınarak 'uçak' durumuna sokuluyorlardı.¹⁰

Kültür Devrimi sırasında, daha önce Lenin ve Stalin rejimleri tarafından uygulanmış olan "insanları hayvanlaştırma" politikası da uygulamaya kondu. "Halk düşmanı" olarak tespit edilen muhalifler, halk önünde hayvan taklidi yapmaya zorlanıyordu. Tutuklanan bazı profesörler, elleri arkadan bağlı olarak çimlere atılıyor ve "otlanmaları", yani ağızlarıyla yerdeki çimi yolmaları için zorlanıyordu. Pekin basını şöyle yazıyordu: "Mao karşıtları, sokakları koşan farelerdir, öldürün onları, öldürün".¹¹

Kültür Devrimi, dünya tarihinde eşi benzeri görülmedik bir toplu delilik kampanyasıydı. Kızıl Muhafızlar tarafından sadece müzik dinlediği, evcil hayvan beslediği veya ibadet yaptığı için tutuklanan on binlerce insan işkence gördü ve idam edildi. Adeta toplu bir hipnoz etkisi altına giren halk ise, her türlü vahşeti destekliyor, katliamları seyrederken destek verdiklerini gösteren naralar atıyorlardı. Komünizmin Kara Kitabı'nda bu vahşi uygulamalar şu şekilde tarif ediliyor:

Hepsi ölüme mahkum edilen devrim karşıtları, bütün halkın davet edildiği açık duruşmalarda, Kızıl muhafızlar tarafından parçalanıyorlardı. Halk ise bu esnada "öldür öldür!" diye bağıyordu. Kızıl Muhafızlar bazen parçaları kızartıp yiyor ya da hala canlı olan mahkumun gözleri önünde ailesine yediriyordu; herkes "eski mülk sahibi"nin karaciğerinin ve kalbinin yendiği ziyafetlere ve konuşmacının yeni kesilmiş kafalardan yapılmış bir kazık dizisi önünde konuştuğu toplantılara davetliydi. Çin'de yamyamlığa varacak kadar şiddetlenen nefret ve vahşet hakimdi. ¹²

Kızıl Muhafızların tek kaynağı, Mao'nun sözlerini içeren "Kızıl Kitap"tı. Hepsi Kızıl Kitabı ezbere biliyor, dahası bilmeyenleri de "sınıf düşmanı" ilan edip oracıkta dövabiliyor, hatta idam bile edebiliyorlardı. En normal ve meşru davranışlar bile "komünizme aykırı" bulunup cezalandırılıyordu:

Kızıl Muhafızlar, bu acınacak derecede ciddi çocuklar, "devrimci enerjiyi azaltma" diye adlandırılan kedi, kuş beslemeyi ve çiçek yetiştirmeyi (bahçeye çiçek ekme, böylece karşı-devrimcilik oluyordu) yasaklamayı uygun gördüler... Büyük kentlerde özellikle Şanghay'da devriyeler uzun ya da briyantimli saçları sorgusuz sualsiz kırıyor, dar pantolonları parçalıyor, yüksek ökçeleri söküyor, sivri uçlu ayakkabıları deliyor ve dükkanları uygun adlar almaya zorluyordu. Kızıl Muhafızlar, yoldan geçenleri, kendi seçtikleri Mao'nun deyişlerinden birini ezbere okutturmak için durduruyordu. İnsanların çoğu evlerinden dışarı çıkmayı göze alamıyordu. ¹³

Kültür Devrimi o kadar büyük bir cinnet haline gelmişti ki, en sonunda ordu müdahale etmek ve ülkeyi yeniden düzene oturtmak durumunda kaldı. 1970'li yıllar boyunca Çin, Kültür Devrimi'nin yaralarını sarmaya, tahribatını tamir etmeye uğraştı. Mao, 1976'da öldü. Ardında 50 milyonu aşkın ölü, on milyonlarca işkence görmüş insan ve karanlık bir ideoloji bıraktı. Gelecek haftaki yazımızda Çin'in işgal altında tuttuğu ülkelerdeki vahşetini, özellikle de Uygur Türklerine yönelik büyük soykırım hareketini inceleyeceğiz.

DİPNOTLAR

1 Komünizmin Kara Kitabı, s.644

2 James Reeve Pusey, China and Charles Darwin, s. 456

3 James Reeve Pusey, China and Charles Darwin, s. 455

4 Komünizmin Kara Kitabı, s.647

5 K. Mehnert, Kampf um Mao's Erbe, Deutsche Verlags-Anstalt, 1977

6 Talk At An Enlarged Central Work Conference, 30 January 1962, http://www.maoism.org/msw/vol8/mswv8_62.htm

7 Komünizmin Kara Kitabı, s.621

8 Komünizmin Kara Kitabı, s.668

9 Malachi Martin, The Keys of This Blood, s. 406

- 10 Ken Ling, Miriam London ve Ta-ling Lee, La vengeance du ciel: un jeune Chinois dans la Revolution culturelle, Paris, Laffont, 1981 (İngilizce orijinal basım 1972), s. 20-23. (Bu sahne Xiamen'de seçkin bir lisede cereyan etmişti.); Komünizmin Kara Kitabı, s.690-692
- 11 Komünizmin Kara Kitabı, s. 684
- 12 Komünizmin Kara Kitabı, s.617
- 13 Nien Cheng, Vie et mort a Shangai, Paris, Albin Michel, 1987 (İngilizce orijinal baskı 19867, s.86; Komünizmin Kara Kitabı, s.688

<https://www.harunyahya.info/makaleler/maonun-darwinist-zulmu-2>